ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៦០៦/០១៨

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៥ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ០២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៤ នីតិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាពុំមានលទ្ធភាពពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើអត្ថបទច្បាប់នេះ បានទាន់ពេលវេលាស្របតាមមាត្រា១១៣ថ្មីនៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ

និងសិប្បកម្ម

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពចំពោះរោងចក្រ និងសិប្បកម្មទាំងអស់នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់សមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងស្ថាប័នផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ២.-

រោងចក្រ និងសិប្បកម្មដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ សំដៅទៅលើអគារ ទីកន្លែង ឬ យានយន្ត សម្រាប់ផលិត បំប្លែងវត្ថុធាតុដើម ឬ ផលិតផលពាក់កណ្តាលសម្រេចឱ្យទៅជាផលិតផលថ្មី ឬ/និង សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពផ្សេងទៀត ដែលមានជាអាទិ៍ ផ្គុំ ដំឡើង ជួសជុល ធ្វើតេស្ត វេចខ្ចប់ ច្រកបំពេញ ថែទាំ រក្សាទុក កែលម្អ ដើម្បីបម្រើសេចក្តីត្រូវការទីផ្សារ ។

មាត្រា ៣.-

រោងចក្រ និងសិប្បកម្មដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានដូចខាងក្រោម៖

១-ផ្នែកស្បៀង ម្ហូបអាហារ ភេសជ្ជៈ និងថ្នាំជក់

២-ផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌ សំលៀកបំពាក់ និងផលិតផលអំពីស្បែក

៣-ផ្នែកផលិតផលក្រដាស

៤-ផ្នែក គីមី ផលិតផលពីកៅស៊ូ ផ្លាស្ទិច លើកលែងតែឧស្សាហកម្មប្រេងកាត និងឧស្ម័ន

៥-ផ្នែកផលិតផលពីរ៉ែអលោហៈ

៦-ផ្នែកលោហៈមូលដ្ឋាន

៧-ផ្នែកកែច្នៃលោហៈ ម៉ាស៊ីន និង គ្រឿងបរិក្ខារ

៨-ផ្នែកផ្សេងទៀតមានជាអាទិ៍ ផលិតគ្រឿងអលង្ការ រតនភ័ណ្ឌ និងលម្អ ឧបករណ៍សិល្បៈ កីឡា ក្មេងលេង និងសម្ភារៈការិយាល័យ ។

ជំពូកទី ២
ការបង្កើត និងកិច្ចដំណើរការ
ផ្នែកទី ១
រោងចក្រ

មាត្រា ៤.-

ការបង្កើតរោងចក្រដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ ត្រូវមានប្រកាសអនុញ្ញាតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ដោយមានយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ។ ការបង្កើតរោងចក្រផ្តោតសំខាន់ទៅលើ :

-ការរៀបចំ ទីកន្លែង ឬ/និង ការសាងសង់អគារ សម្រាប់ដំណើរការរោងចក្រ

-ការសាងសង់អគារ សម្រាប់បំពាក់ម៉ាស៊ីន ដើម្បីដំណើរការរោងចក្រ

-ការបំពាក់ម៉ាស៊ីន ក្នុងអគារ ទីកន្លែង ឬយានយន្ត សម្រាប់ដំណើរការរោងចក្រ

-វត្ថុធាតុដើមសម្រាប់ដំណើរការរោងចក្រ ។

មាត្រា ៥.-

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ ហើយអាចជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ។ ម្ចាស់រោងចក្រអាចគ្រប់គ្រងរោងចក្រដោយខ្លួនឯង ឬ ប្រគល់សិទ្ធិឱ្យអ្នកដទៃទៀតគ្រប់គ្រងរោងចក្រជំនួសខ្លួនបាន ប៉ុន្តែក្នុងករណីណាក៏ដោយ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវតែទទួលខុសត្រូវលើគ្រប់សកម្មភាពនៃរោងចក្រ និងគុណភាពផលិតផលរបស់ខ្លួនចំពោះមុខច្បាប់និងអ្នកប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ៦.-

ការត្រួតពិនិត្យគុណភាព ការកំណត់ស្តង់ដា ការចុះបញ្ជី និងសញ្ញាបញ្ជាក់ផលិតផលត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ដែលមានជាធរមាន ។

មាត្រា ៧.-

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវផ្តល់លិខិតបញ្ជាក់ផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនិងផលិតកម្មតាមការស្នើសុំរបស់ម្ចាស់រោងចក្រ បើពិនិត្យឃើញថាជាការចាំបាច់ ។

មាត្រា ៨.-

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវឆ្លើយតបអំពីការសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅអ្នកសុំបង្កើតរោងចក្រ ក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ)ថ្ងៃ យ៉ាងយូរនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃទទួលពាក្យសុំដែលបានបំពេញបែបបទគ្រប់គ្រាន់ និងត្រឹមត្រូវ ។

ក្នុងករណីមិនយល់ព្រមលើពាក្យសុំបង្កើតរោងចក្រ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវពន្យល់ហេតុផលលើការសម្រេចរបស់ខ្លួនឱ្យបានច្បាស់លាស់ ។

មាត្រា ៩.-

មុនចាប់ផ្តើមដំណើរការរោងចក្រ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវជូនដំណឹងទៅក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពលឱ្យបានមុនរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃ យ៉ាងតិច ។

មាត្រា ១០.-

ក្នុងការបង្កើតនិងកិច្ចដំណើរការរោងចក្រ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវប្រើប្រាស់វិស្វករ ឬ អ្នកបច្ចេកទេស ដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរជាអាទិភាព ។ ល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់វិស្វករ អ្នកបច្ចេកទេសបរទេស ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ដែលមានជាធរមាន ។

មាត្រា ១១.-

ក្នុងការពង្រីក ឬ ការបង្កើតសាខា ឬ ការផ្លាស់ប្តូរទីតាំងរោងចក្រត្រូវតែមានលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

មាត្រា ១២.-

ការពង្រីករោងចក្រ គឺជាការបង្កើនសមត្ថភាពផលិតកម្មលើសពី ២០ (ម្ភៃ) ភាគរយ នៃសមត្ថភាពដើម ដោយ ៖

១-ការបង្កើនចំនួនម៉ាស៊ីន ឬ ការផ្លាស់ប្តូរម៉ាស៊ីន

២-ការរុះរើដើម្បីរៀបចំ ឬ ការពង្រីក ឬ ការសាងសង់អគារ

៣-ការផ្លាស់ប្តូរមុខផលិតផល ឬ បន្ថែមមុខផលិតផល

៤-ការពង្រីកបរិវេណរោងចក្រ ។

ការបង្កើតសាខារោងចក្រ គឺជាការបង្កើតមូលដ្ឋានផលិតកម្មថ្មី ដែលធ្វើផលិតកម្មបម្រើឱ្យរោងចក្រដើម ។

ការផ្លាស់ប្តូរទីតាំង គឺការផ្លាស់ប្តូររោងចក្រពីទីតាំងចាស់ទៅទីតាំងថ្មី ។

មាត្រា ១៣.-

ក្នុងករណីប្តូរម្ចាស់រោងចក្រ ម្ចាស់រោងចក្រថ្មី ត្រូវធ្វើពាក្យសុំការទទួលស្គាល់ជាម្ចាស់រោងចក្រពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់)ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការយ៉ាងយូរ ចាប់ពីថ្ងៃដែលខ្លួនបានទទួលសិទ្ធិជាម្ចាស់រោងចក្រថ្មី ។ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវឆ្លើយតបទៅម្ចាស់រោងចក្រវិញក្នុងរយៈពេល ០៥ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ចាប់ពីថ្ងៃទទួលពាក្យសុំ ។

មាត្រា ១៤.-

ក្នុងករណីដែលម្ចាស់រោងចក្រទទួលមរណភាព ឬ អសមត្ថភាពតាមផ្លូវច្បាប់ អ្នកដែលទទួលសិទ្ធិគ្រប់គ្រងបន្តស្របច្បាប់ ត្រូវធ្វើពាក្យសុំការទទួលស្គាល់ជាម្ចាស់រោងចក្រពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្នុងរយៈពេល ៤៥ (សែសិបប្រាំ)ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការយ៉ាងយូរ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលម្ចាស់រោងចក្រដើមទទួលមរណភាព ឬ បាត់បង់សមត្ថភាពតាមផ្លូវច្បាប់ ។

អ្នកទទួលសិទ្ធិគ្រប់គ្រងបន្ត អាចដំណើរការរោងចក្រជាបណ្តោះអាសន្នបានរហូតមានការទទួលស្គាល់ជាម្ចាស់រោងចក្រពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

មាត្រា ១៥.–

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ មកក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល រយៈពេល ១(មួយ)ខែ យ៉ាងតិច មុនថ្ងៃដែលខ្លួនបញ្ឈប់ដំណើរការរោងចក្រជាស្ថាពរ ។

ក្រៅពីករណីប្រធានសក្តិ ការផ្អាកដំណើរការរោងចក្រជាប់ៗគ្នាក្នុងរយៈពេល ១២(ដប់ពីរ)ខែ ត្រូវចាត់ទុកថាជាការបញ្ឈប់ដំណើរការរោងចក្រជាស្ថាពរ ។ ក្នុងករណីនេះ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវចេញប្រកាសលុបប្រកាសអនុញ្ញាតបង្កើតរោងចក្រ ។

មាត្រា ១៦.–

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវតាំងបង្ហាញ ប្រកាសបង្កើតរោងចក្រ និងលិខិតអនុញ្ញាតទាំងឡាយជាចំហនៅកន្លែងសមស្របណាមួយ ដែលងាយមើលឃើញក្នុងរោងចក្ររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៧.–

ក្នុងករណីដែលប្រកាសបង្កើតរោងចក្រ ឬ/និង លិខិតអនុញ្ញាតទាំងឡាយ ត្រូវបានបាត់បង់ដោយប្រការណាមួយ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវធ្វើពាក្យសុំប្រកាស ឬ លិខិតជំនួសមួយទៀតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែលបានបាត់បង់ ។

មាត្រា ១៨.–

រោងចក្រនីមួយៗ ត្រូវមានឈ្មោះរោងចក្រ ហើយផ្លាកឈ្មោះត្រូវសរសេរជាអក្សរខ្មែរ មានទំហំធំជាង និងនៅពីលើអក្សរផ្សេងទៀត ។ ម្ចាស់រោងចក្រ ត្រូវលើកបង្ហាញផ្លាកឈ្មោះរោងចក្ររបស់ខ្លួន នៅកន្លែងដែលងាយមើលឃើញ នៅខាងមុខរោងចក្រ ។

ការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះរោងចក្រ ត្រូវតែមានការយល់ព្រមពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

4

មាត្រា ១៩.-

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវផ្តល់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនូវទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ចាំបាច់នានាតាមការកំណត់របស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

មាត្រា ២០.-

ម្ចាស់រោងចក្រដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីរោងចក្រនៅក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល និងត្រូវផ្តល់ទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ ។

មាត្រា ២១.-

ទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ ដែលរោងចក្រផ្តល់ជូនក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល គឺជាការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈរបស់រោងចក្រ ។ ទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ទាំងនេះមិនត្រូវបានយកទៅផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈឡើយ បើគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់រោងចក្រ ។

មាត្រា ២២.-

ម្ចាស់រោងចក្រ ដែលស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ មានកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់កម្រៃសេវាកម្មស្របតាមការកំណត់នៃប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ផ្នែកទី ២
សិប្បកម្ម

មាត្រា ២៣.-

សិប្បកម្មត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតនិងដំណើរការ ដោយម្ចាស់សិប្បកម្មត្រូវធ្វើការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងធ្វើការចុះបញ្ជីនៅមន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ខេត្ត-ក្រុង ដែលខ្លួនបោះទីតាំងក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៧២(ចិតសិបពីរ) ថ្ងៃ ក្រោយថ្ងៃដំណើរការ លើកលែងតែប្រភេទសិប្បកម្មដែលមានកំណត់ដោយប្រកាស

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ដែលត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មុនដំណើរការ ។

បែបបទនៃការបង្កើតនិងកិច្ចដំណើរការ សិប្បកម្ម និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

ជំពូកទី ៣

សុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម

មាត្រា ២៤.-

ការរៀបចំគ្រប់ផ្នែកក្នុងរោងចក្រ ត្រូវធ្វើទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសដែលត្រូវបាន កំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

ជនណាដែលគ្មានជំនាញបច្ចេកទេស មិនអាចជួល ឬ ចាត់ឱ្យមករៀបចំរោងចក្រ បានឡើយ ។

មាត្រា ២៥.-

គ្រប់ផ្នែកនៅក្នុងរោងចក្រត្រូវធានានិងរក្សាឱ្យមានពន្លឺគ្រប់គ្រាន់ និងខ្យល់ចេញចូល បរិបូរណ៍ ត្រូវធានានូវភាពគ្មានគ្រោះថ្នាក់ដែលជាអាទិ៍បណ្តាលមកពី វិទ្យុសកម្ម សំឡេង ញ័រ ពន្លឺ កាំរស្មី ក្លិន ចំហាយ កំដៅ ផ្សែង ធូលី និង ភាពកខ្វក់ផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា ២៦.-

រោងចក្រត្រូវតែមានប្រព័ន្ធបង្ការអគ្គីភ័យ ដែលរួមមាន :

១-ប្រព័ន្ធប្រកាសភាពអាសន្ន និង មធ្យោបាយសម្រាប់ពន្លត់អគ្គីភ័យ

២-សញ្ញាប្រយ័ត្នអគ្គីភ័យ នៅកន្លែងដែលចាំបាច់

៣-ទ្វារសង្គ្រោះយ៉ាងតិចបំផុតមានចំនួនពីរ នៅតាមជាន់នីមួយៗ

៤-ផ្លូវសង្គ្រោះ សម្រាប់រថយន្តពន្លត់អគ្គីភ័យ

៥-មធ្យោបាយរំដោះខ្លួនផ្សេងៗទៀត

៦-ឬង់បំភ្លឺញសម្រាប់ជម្លៀសខ្លួនពេលមានអាសន្ន ។

មាត្រា ២៧.-

ម៉ាស៊ីន ឬ ផ្នែកនៃម៉ាស៊ីន ដែលអាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់បានជាយថាហេតុ ត្រូវមានគម្រប ឬ ឧបករណ៍ការពារ ។ ផ្នែកនៃរោងចក្រ ដែលមានគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងត្រូវធ្វើរបាំងព័ទ្ធជុំវិញ ។

មាត្រា ២៨.-

ត្រូវមានសញ្ញាបង្ហាញប្រាប់ប្រយ័ត្នគ្រោះថ្នាក់ ឬ បំរាមនៅកន្លែងដែលមានគ្រោះថ្នាក់ ។

មាត្រា ២៩.-

ការប្រើប្រាស់ជាតិផ្ទុះ គ្រឿងឆេះ ជាតិពុល គីមីគ្រោះថ្នាក់ ឬ ឧស្ម័ន ក្នុងផលិតកម្ម ត្រូវប្រតិបត្តិទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស ដែលធានាបាននូវសុវត្ថិភាព ។

មាត្រា ៣០.-

ឡចំហាយ ប្រព័ន្ធប្រើប្រាស់ចំហាយ ឧបករណ៍ ឬ ធុងដែលប្រើសម្ពាធខ្ពស់ ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពលមុននឹងអនុញ្ញាតឱ្យដំណើរការ ។ នៅពេលដំណើរការ ការត្រួតពិនិត្យឧបករណ៍ខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើឡើងតាមដំណាក់កាលដែលកំណត់ដោយក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

មាត្រា ៣១.-

សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រប់ប្រភេទ មុននឹងបញ្ចេញចោល ត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិតបទដ្ឋាននៃការបញ្ចេញសំណល់ ឬ សារធាតុបំពុល ដែលកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិរបស់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

ហាមដាច់ខាតចំពោះការបញ្ចេញចោលសំណល់ឧស្សាហកម្ម ដែលមានជាតិពុល ឬ សារធាតុបំពុលដែលនាំឱ្យកខ្វក់ ឬ ប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ដោយមិនបានឆ្លងកាត់ប្រព្រឹត្តិកម្មជាមុន ។

ចំពោះសំណល់ឧស្សាហកម្ម ដែលត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ត្រូវរក្សាទុកឱ្យបានគត់មត់តាមយថាប្រភេទ និងលក្ខណៈបច្ចេកទេស ។

មាត្រា ៣២.-

សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រប់ប្រភេទ ដែលមិនអាចធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មបាន ឬ ដែលបានឆ្លងកាត់ប្រព្រឹត្តិកម្មរួចហើយ តែនៅមានជាតិពុល ឬ មានសារធាតុបំពុលដែលនាំឱ្យកខ្វក់ ឬ ប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ឬ មានសារធាតុវិទ្យុសកម្ម មុននឹងបញ្ចេញចោល ឬ ដឹកជញ្ជូនយកទៅកន្លែងដទៃទៀតដើម្បីរក្សាទុក ឬ ដើម្បីគោលបំណងណាមួយផ្សេង ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យ និងមានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៣៣.-

ម្ចាស់រោងចក្រ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការបញ្ចេញចោល ការសម្អាត និងការទុកដាក់សំណល់ឧស្សាហកម្ម គ្រប់ប្រភេទរបស់រោងចក្រ ។

មាត្រា ៣៤.-

ក្នុងការអនុវត្តច្បាប់នេះ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសមត្ថកិច្ចចេញលិខិតបទដ្ឋាន ឬ ស្នើទៅរាជរដ្ឋាភិបាលបង្កើតជាអនុក្រឹត្យ ដើម្បីគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ។

ជំពូកទី ៤
ការទ្រទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្ត

មាត្រា ៣៥.-

ការទ្រទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្តដើម្បីអភិវឌ្ឍរោងចក្រធុនធំ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣៦.-

ចំពោះរោងចក្រធុនមធ្យម តូច និងសិប្បកម្មត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមានការទ្រទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្តដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។ ប្រភេទ ទំហំ និងរូបភាពនៃការទ្រទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្ត ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៥

ការត្រួតពិនិត្យ និងអធិការកិច្ចរោងចក្រ

មាត្រា ៣៧.-

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិចូលទៅក្នុងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម គ្រប់ម៉ោងធ្វើការរបស់រោងចក្រតាមកាលកំណត់ ឬ មិនតាមកាលកំណត់ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យគុណភាព ស្ថានភាព រោងចក្រ ម៉ាស៊ីន មធ្យោបាយនានា ឬ សកម្មភាពផ្សេងៗទៀត ដែលម្ចាស់រោងចក្ររំលោភទៅលើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ត្រូវធ្វើអធិការកិច្ចរោងចក្រដោយ :

១-យកផលិតផលក្នុងបរិមាណសមស្រប ដើម្បីធ្វើការវិភាគអំពីគុណភាពរួមជាមួយនឹងឯកសារពាក់ព័ន្ធ ។

២-ធ្វើការស្រាវជ្រាវ បញ្ឈប់ ឬ ឃាត់ទុកនូវផលិតផល សម្ភារៈ វត្ថុធាតុដើម និងឯកសារពាក់ព័ន្ធនានា ដែលអាចបណ្ដាលឱ្យមានអន្តរាយដល់មនុស្ស ឬ ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងរោងចក្រ ឬ ទីជិតខាងរោងចក្របាន ។

៣-សាកសួរ ឬ កោះអញ្ជើញម្ចាស់រោងចក្រ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និយោជិត ឬ កម្មករក្នុងរោងចក្រ មកបំភ្លឺព័ត៌មាន ឬ សុំឱ្យផ្ដល់ព័ត៌មាននិងឯកសារ ។

មាត្រា ៣៨.-

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពលមានសិទ្ធិផ្អាកសកម្មភាពរោងចក្រទាំងឡាយណាដែលបានបង្កើតដោយគ្មានប្រកាសអនុញ្ញាតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ជាបណ្ដោះអាសន្នក្នុងរយៈពេលមួយមានកំណត់ ដើម្បីតម្រូវឱ្យម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រធ្វើការកែតម្រូវកំហុសរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ។

ប្រសិនបើការកែតម្រូវធ្វើឡើងបានត្រឹមត្រូវ និងទាន់ពេលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវចេញប្រកាសអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតរោងចក្រ ។

13/20

ប្រសិនបើការកែតម្រូវមិនបានអនុវត្ត ឬ អនុវត្តមិនត្រឹមត្រូវ ឬ មិនទាន់តាមកាលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិចេញប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ។

បញ្ជាផ្អាកដំណើរការផលិតកម្ម ឬ ប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ត្រូវបិទផ្សាយជាសាធារណៈនៅពីមុខរោងចក្រ ឬ ចុះផ្សាយតាមសារព័ត៌មាន ។

មាត្រា ៣៩.-

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិចេញបញ្ជាឱ្យម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រផ្អាកដំណើរការផលិតកម្មទាំងមូល ឬ តាមផ្នែកនៃរោងចក្រជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេលមួយមានកំណត់ ដើម្បីឱ្យម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រធ្វើការកែតម្រូវ ឬ កែលម្អឱ្យបានប្រសើរឡើងវិញ ក្នុងករណី :

- មានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរផ្នែកបច្ចេកទេស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤
- កិច្ចដំណើរការផលិតកម្មខុសពីការអនុញ្ញាតរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែនិងថាមពល
- កិច្ចដំណើរការផលិតកម្ម ដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ឬ អន្តរាយដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ នៅក្នុងរោងចក្រ ឬ ក្រៅរោងចក្រ
- ម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ មានចេតនាមិនគោរពតាមលិខិតបញ្ជារបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

ប្រសិនបើការកែតម្រូវធ្វើឡើងបានត្រឹមត្រូវនិងទាន់ពេលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវចេញបញ្ជាអនុញ្ញាតឱ្យរោងចក្របន្តដំណើរការផលិតកម្មឡើងវិញ ។

ប្រសិនបើការកែតម្រូវមិនបានអនុវត្ត ឬ អនុវត្តមិនទាន់កាលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានអំណាចចេញប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ។

បញ្ជាផ្អាកដំណើរការផលិតកម្ម ឬ ប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ត្រូវបិទផ្សាយជាសាធារណៈ នៅពីមុខរោងចក្រ ឬ ចុះផ្សាយតាមសារព័ត៌មាន ។

មាត្រា ៤០.-

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិបញ្ជូនលិខិតបញ្ជាទៅកាន់គេហដ្ឋាន ឬរោងចក្ររបស់ម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ដែលត្រូវទទួលលិខិតបញ្ជានេះ ដោយផ្ទាល់ ឬ តាមសំបុត្រអនុសិដ្ឋ ដោយមានចុះហត្ថលេខាបានទទួល ។

ក្នុងករណីដែលម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រនោះ បដិសេធមិនព្រមទទួល លិខិតបញ្ជារបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិអញ្ជើញអាជ្ញាធរ ឬ ភ្នាក់ងារនគរបាលឱ្យចូលរួមជាមួយខ្លួនដើម្បីធ្វើជាសាក្សី ។ បើម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រមិនស្ថិតក្នុងគេហដ្ឋាន ឬ ក្នុងរោងចក្រទេនោះ លិខិតបញ្ជាអាចត្រូវបានប្រគល់ទៅឱ្យជនណាម្នាក់ ដែលមានការពាក់ព័ន្ធតាមផ្លូវច្បាប់ជាមួយនឹងម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ។

ប្រសិនបើលិខិតបញ្ជានៅតែគ្មានអ្នកទទួលជំនួស ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវបិទលិខិតបញ្ជានោះនៅច្រកចូល ឬ មាត់ទ្វាររោងចក្រ ឬ នៅគេហដ្ឋានរបស់ម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រនោះ ដោយមានវត្តមានរបស់អាជ្ញាធរ ឬ ភ្នាក់ងារនគរបាលជាសាក្សី ។

ក្រោយពីបានប្រតិបត្តិដូចបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ លិខិតបញ្ជាត្រូវបានចាត់ទុកថាបានទទួលដោយម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ។

មាត្រា ៤១.-

ក្នុងករណីដែលមានឧប្បត្តិហេតុ ឬ គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងរោងចក្រ ដែលបណ្តាលឱ្យរោងចក្រត្រូវផ្អាកដំណើរការទាំងស្រុងលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ)ថ្ងៃ ម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមកក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់)ថ្ងៃ យ៉ាងយូរបន្ទាប់ពីថ្ងៃកើតហេតុនោះ ។

ពេលដែលមានឧប្បត្តិហេតុ ឬ គ្រោះថ្នាក់កើតឡើងដូចខាងលើ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវធ្វើអធិការកិច្ចរោងចក្រហើយអនុវត្តតាមមាត្រា ៣៧ ឬ មាត្រា ៣ កថាខណ្ឌទី ១ ប្រសិនបើចាំបាច់ ។

15/20

មាត្រា ៤២.-

ក្នុងការចុះធ្វើអធិការកិច្ច មន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពលត្រូវបង្ហាញប័ណ្ណសម្គាល់ខ្លួន និងលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម ជូនទៅម្ចាស់រោងចក្រ ឬ ជនដែលខ្លួនត្រូវទំនាក់ទំនង ។

ការធ្វើអធិការកិច្ចរោងចក្រ ត្រូវមានកំណត់ហេតុត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់ ។

ជំពូកទី ៦
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤៣.-

ម្ចាស់សិប្បកម្មណា ដែលពុំបានធ្វើការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងធ្វើការចុះបញ្ជីនៅមន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ខេត្ត-ក្រុង ដែលខ្លួនបានបោះទីតាំងដូចកំណត់ក្នុងមាត្រា ២៣ វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០.០០០រៀល (ប្រាំរយពាន់រៀល) ទៅ ២.៥០០.០០០រៀល (ពីរលានប្រាំរយពាន់រៀល) ។

ជនណាបង្កើតប្រភេទសិប្បកម្ម ដែលមានចែងដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ដូចក្នុងមាត្រា ២៣ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឬ ល្មើសនឹងមាត្រា ២៣ ឬ បទប្បញ្ញត្តិដទៃទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងមាត្រា ២៣ វាក្យខ័ណ្ឌទី ២ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០រៀល (មួយលានរៀល) ទៅ ៥.០០០.០០០រៀល(ប្រាំលានរៀល) ។

មាត្រា ៤៤.-

ម្ចាស់រោងចក្រណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១១ មាត្រា ១៣ មាត្រា ១៤ មាត្រា ១៥ វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ មាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ មាត្រា ៤១ វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) ។

មាត្រា ៤៥.-

ម្ចាស់រោងចក្រណា ដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ២៤ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០រៀល (ប្រាំលានរៀល) ទៅ ២៥.០០០.០០០រៀល (ម្ភៃប្រាំលានរៀល) ។

ប្រសិនបើមានគ្រោះថ្នាក់ ដែលបណ្តាលមកពីការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រាខាងលើ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវទទួលសំណងខូចខាតទាំងអស់ដល់ជនរងគ្រោះ ។ ក្នុងករណីនេះ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ដើម្បីវិនិច្ឆ័យទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ៤៦.-

ម្ចាស់រោងចក្រណា ដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ២៦ មាត្រា ២៧ មាត្រា ២៨ មាត្រា ២៩ និងមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) ។

ក្នុងករណីបទល្មើសនេះបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ឬ អន្តរាយដល់ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុង ឬ ក្រៅរោងចក្រ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ដើម្បីសម្រេចអំពីសំណងអន្តរាយទៅតាមល្មើសទ-កម្ម និងផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ៤៧.-

ជនណាដែលមិនផ្តល់ ឬ ផ្តល់របាយការណ៍មិនពិត ឬ ប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) ទៅ ៥០.០០០.០០០រៀល (ហាសិបលានរៀល) និងផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៤៨.-

ជនណាដែលដំណើរការរោងចក្រ ដោយប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣៨ វាក្យខណ្ឌទី ១ និងមាត្រា ៣៩ វាក្យខណ្ឌទី ១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០.០០០.០០០

រៀល (ម្ភៃលានរៀល) ទៅ ១០០.០០០.០០០រៀល (មួយរយលានរៀល)ឬ/និងទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ ខែ ទៅ ១ ឆ្នាំ ។

ក្នុងករណីដែលការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣៩ វាក្យខ័ណ្ឌទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៣០.០០០.០០០រៀល (សាមសិបលានរៀល) ដល់ ១៥០.០០០.០០០ រៀល (មួយរយហាសិបលានរៀល) ឬ/និងទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ ឆ្នាំ ទៅ ៣ ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៩.-

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៤ មាត្រា ៩ និងមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) ទៅ ៥០.០០០.០០០រៀល (ហាសិបលានរៀល) ។

ក្នុងករណីបទល្មើសនេះបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ឬ អន្តរាយទ្រព្យសម្បត្តិក្នុង ឬ ក្រៅរោងចក្រ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ដើម្បីសម្រេចអំពីសំណងអន្តរាយទៅតាមលទ្ធកម្ម និងផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ៥០.-

ម្ចាស់រោងចក្រណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១០ និងមាត្រា ២៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទោស និងសំណងតាមច្បាប់ស្តីពីការងារ ។

មាត្រា ៥១.-

ម្ចាស់រោងចក្រណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣១ មាត្រា ៣២ និងមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទោស និងសំណងតាមច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា ៥២.-

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចណា ដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៨ វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ និងមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល តាមច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ឬ ផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ

១០.០០០.០០០ រៀល (ដប់លានរៀល) និងផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០៦ ខែ ទៅ ១ ឆ្នាំ ឬ ទោសណាមួយ ។

មាត្រា ៥៣.-

ជនណាដែលរារាំង ប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ២.០០០.០០០រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) និងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារចំនួនពី ១ ខែ ទៅ ៦ ខែ ។

មាត្រា ៥៤.-

ចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសហើយពុំរាងចាល ត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេជាពីរតាមបទល្មើសនៃមាត្រានីមួយៗក្នុងជំពូកនេះ ។

មាត្រា ៥៥.-

ទោសទណ្ឌទាំងឡាយណាដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០.០០០រៀល(ប្រាំរយពាន់រៀល) ទៅ ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិពិន័យអន្តរការណ៍ ។

ក្នុងករណីរឹងរូស មិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

ជំពូកទី ៧
អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៦.-

ក្រោយពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន រោងចក្រ សិប្បកម្មទាំងអស់ ដែលបានបង្កើតរួចហើយ និងមិនទាន់មានប្រកាសបង្កើតរោងចក្រ ឬ លិខិតអនុញ្ញាត ឬ មិនគាន់បានចុះបញ្ជីត្រូវមកបំពេញសំណុំបែបបទឱ្យស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ នៅក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ឬ នៅមន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ខេត្ត-ក្រុង ដែលសិប្បកម្មពោះ

ទីតាំងក្នុងរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ)ខែ យ៉ាងយូរ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ រយៈពេលនេះអាចបន្តបាន ៣(បី)ខែ បន្ថែម ។

ជំពូកទី ៨

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៧.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៣ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦

នស/រកម.០៦០៦.០២៤

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល

ហត្ថលេខា

ស៊ុយ សែម

លេខ ៧៦៧ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៦

អគ្គលេខាធិការរងទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

យុន ជិនកេន

120